

Uniwersytet Muzyczny
Fryderyka Chopina

chopin.edu.pl

JM Rektor prof. dr hab. Tomasz Strahl

Prorektor ds. artystycznych dr hab. Rafał Janiak, prof. UMFC

Środa na Okólniku

KONCERT SYMFONICZNY

"Dziadek do orzechów" klasycznie i jazzowo

17 XII 2025, środa
godz. 19:00

Sala Koncertowa UMFC
Sala Szymanowskiego
ul. Okólnik 2, Warszawa

E.T.A. Hoffmann: romantyzm i groza nowoczesności

Ernst Theodor Amadeus Hoffmann, autor *Dziadka do orzechów i Króla Myszy* (1816), literackiego pierwowzoru słynnego baletu Piotra Czajkowskiego (1892), choć w Polsce jest twórcą mało znanym, pozostaje jednym z najważniejszych romantyków niemieckich, zaś jego żywy wpływ ujawnia się w estetyce mrocznej niesamowitości i przejmującej grozy, do dziś kształtujących literaturę i film. Polakom, wychowanym na etosie narodowego heroizmu jako wiodącym nurcie literackim I połowy XIX w., może się wydawać postacią odległą od tego romantycznego rysu. Nie był bowiem ani poetą narodowym, ani twórcą programowych manifestów epoki, a jego pisarstwo rozwijało się w dużej mierze na gruncie doświadczenia sprawnie działającego aparatu nowoczesnego państwa, w którego służbie pozostawał przez większość swojego życia.

Urodzony prawie dokładnie przed 250 laty, 24 stycznia 1776 roku w Królewcu, ukończył na tamtejszym uniwersytecie studia prawnicze i po złożeniu przewidzianych procedurami egzaminów rozpoczął w 1800 roku karierę referendarza sądowego. Początki jego zawodowej działalności nieodłącznie związane są z dawnymi ziemiami Rzeczypospolitej, włączonymi do Prus po II i III rozbiórze. Pierwsze kroki urzędnicze stawiał Hoffmann w Poznaniu, gdzie ożenił się w 1802 z młodą Polką Marianną Teklą Michaliną Rohrer-Trzcińską, po czym został przeniesiony do Płocka, by na początku 1804 roku trafić na prawie trzy lata do Warszawy. Choć Warszawę Hoffmann zachował w pamięci jako miejsce osobistego szczęścia, nie był to czas twórczego przełomu ani romantycznej inicjacji, lecz w dużej mierze okres administracyjnej rutyny i uwikłania w logikę pruskiego państwa. Paradoksalnie jednak to właśnie ten kontekst pozwala lepiej zrozumieć zarówno Hoffmanna, jak i charakter romantycznej estetyki, jaką reprezentował.

Warszawa pod zaborem pruskim: modernizacja bez suwerenności

W chwili przybycia Hoffmanna Warszawa była stolicą Prus Południowych – prowincji państwa pruskiego, utworzonej po III rozbiórze Rzeczypospolitej. Ten dwunastoletni okres w historii miasta (1795–1806) jest dziś słabo obecny w naszej zbiorowej pamięci, choć miał dla Warszawy niemałe znaczenie. Dawna stolica Rzeczypospolitej została zdegradowana do rangi miasta prowincjonalnego, pozbawionego politycznej podmiotowości, lecz zarazem poddanego intensywnej reorganizacji administracyjnej.

Ówczesne Prusy były pod względem politycznym tworem hybrydalnym: po części oświeconą monarchią absolutną, po części zaś europejskim protoimperium, ale bez zamorskich kolonii, jednocześnie zaś bytem państwowym powstałym na gruzach dawnego uniwersalnego porządku niemieckiego Świętego Cesarstwa Rzymskiego, ale bez jego religijno-feudalnych fundamentów. Siła Prus nie opierała się zatem na jednoczącym micie historycznym czy kulturze, lecz na pragmatycznych procedurach, sprawniej biurokracji i budzącym posłuch wojsku. Były raczej projektem państwowym, państwem „sklejonym” z peryferii i braku centrum, które dopiero niedawno, w toku XVIII w., wypracowało własną logikę władzy. Oświeceniowy postęp miał tu zatem charakter instrumentalny – służył sprawności aparatu państwowego, a nie emancypacji społecznej.

W Warszawie ten model władzy ujawnił się w sposób specyficznie ambiwalentny. Pruska administracja przyjęta za swoje i wprowadziła w życie wiele rozwiązań *Prawa o miastach*, uchwalonego przez Sejm Czteroletni i włączonego do Konstytucji 3 Maja.

Wzmocniono magistrat i strukturę miasta, ujednolicono sądownictwo, zapewniono ochronę własności i klarowny status prawny mieszczan. Była to jednak modernizacja pozbawiona wymiaru suwerennościowego: mieszczanin stawał się sprawnym elementem systemu, nie zaś obywatelem wyposażonym w indywidualną sprawczość.

Warszawa, do której przybył Hoffmann, choć pozbawiona dawnego splendoru, pozostawała jednak ważnym ośrodkiem kulturalnym. Dzięki temu znalazł on podatny grunt dla swojej artystycznej działalności, zwłaszcza na gruncie muzycznym. To w tej sferze był szczególnie aktywny, m.in. jako współtwórca Resursy Muzycznej – mieszczańskiego stowarzyszenia, funkcjonującego na wzór podobnych instytucji w wielu miastach niemieckich tamtych czasów. Hoffmann grał, dyrygował, komponował i uczestniczył w życiu towarzyskim, które otworzyło przed nim przestrzeń sensu i wspólnoty, kontrastującą z bezosobowym światem kancelarii.

Dziadek do orzechów: baśń o świecie, który utracił niewinność

Opublikowany w 1816 roku *Dziadek do orzechów i Król Myszy* należy do najbardziej rozpoznawalnych utworów Hoffmanna, ale zarazem do najbardziej upraszczanych w recepcji. Traktowany często jako sentymentalna powiastka bożonarodzeniowa, w rzeczywistości jest tekstem głęboko ambiwalentnym, wymykającym się jednoznacznej klasyfikacji jako literatura dziecięca.

Hoffmann nie idealizuje dzieciństwa ani nie oferuje harmonijnej wizji świata. Fantastyczne wydarzenia – ożywianie zabawek, wojna z myszami, kłątwa rzucona na Dziadka do orzechów – nie zostają jasno objaśnione ani unieważnione jako sen. Autor konsekwentnie utrzymuje nierozstrzygalność między jawą a fantazją, wprowadzając czytelnika w strefę złowrogiej niesamowitości.

Szczególną rolę odgrywa postać Drosselmeyera – konstruktora automatów, mechanika i maga zarazem. Łączy on oświeceniową racjonalność i technologiczną sprawność z elementem grozy, podważając stabilność granicy między tym, co organiczne, a tym, co mechanicznie ożywiane. Przemoc i lęk nie są w utworze marginalne: siedmiogłowy Król Myszy, groźba okaleczenia, mroczne transformacje – wszystko to sprawia, że baśń Hoffmanna bliższa jest późniejszej estetyce horroru niż dydaktycznym opowieściom dla dzieci.

Ujawnia się tu istotna różnica między romantyzmem niemieckim czy angielskim a polskim. O ile romantyzm polski – ukształtowany w warunkach utraty państwa – koncentrował się na wspólnotcie, historii i misji narodowej, o tyle romantyzm zachodnio-europejski rozwijał się w dialogu z nowoczesnością: nauką, techniką, urbanizacją i biurokracją.

Twórcy tacy jak Hoffmann, Mary Shelley czy później Edgar Allan Poe eksplorowali lęki człowieka nowoczesnego związane z rozpadem stabilnych tożsamości. To właśnie z tej tradycji wywodzą się wzorce estetyczne współczesnego horroru, thrillera psychologicznego i literatury grozy: niesamowite automaty i cyborgi, rozdwojone podmioty, cienka granica między normalnością a obłądkiem w świecie sprawnie funkcjonujących norm i procedur. Dialektyka czasów oświeconych, której doświadczamy także i dziś.

dr hab. Paweł Piszczałowski, prof. UW

Wydział Neofilologii UW – Centrum Humanistyki Środowiskowej

PROGRAM

MATEUSZ SMOCZYŃSKI (*1984)

Koncert na skrzypce, fortepian i orkiestrę *Fallen Angel*

- I. *The Fall*
- II. *Devil's Whispers*
- III. *Psalm*
- IV. *Fire*
- V. *Violin Cadenza*
- VI. *Elegy*
- VII. *Piano Cadenza*
- VIII. *Redemption*

Mateusz Smoczyński skrzypce
Dominik Wania fortepian
Orkiestra Symfoniczna UMFC
Jakub Chrenowicz dyrygent

--- przerwa ---

PIOTR CZAJKOWSKI

(1840-1893)

Suita z baletu

Dziadek do orzechów op. 71a

- I. *Uwertura*
- II. *Taniec wieszczki cukrowej*
- III. *Trepak*
- IV. *Taniec arabski*
- V. *Taniec chiński*
- VI. *Taniec pastuszków*
- VII. *Walc Kwiatów*
- VIII. *Marsz*

Orkiestra Symfoniczna UMFC
Jakub Chrenowicz dyrygent

DUKE ELLINGTON | BILLY STRAYHORN

(1899-1974) | (1915-1967)

(opr. **Jeff Lindberg**)

The Nutcracker Suite

- I. *Overture*
- II. *Sugar Plum Cherry*
- III. *Volga Vounty*
- IV. *Arabesque cookie*
- V. *Chinoiserie*
- VI. *Toot Toot Tootie Toot*
- VII. *Dance of the Floreadores*
- VIII. *Peanut Brittle Brigade*

Chopin University Big Band
Piotr Kostrzewa bandleader

OBSADA

Taniec wieszczki cukrowej

Julia Kotuła (studentka I roku Pedagogiki baletowej)

choreografia: wg Wasilija Wajnonena

przygotowanie i opieka artystyczna: Anna Linnik

Sugar Plum Cherry

Kamila Rastawicka (studentka II roku st. magisterskich Pedagogiki baletowej)

choreografia i opieka artystyczna: ad. dr hab. Zofia Rudnicka

Taniec chiński

Hanna Właż (studentka III roku Pedagogiki baletowej)

Kamil Wróbel (uczeń klasy VI OSB im. R. Turczynowicza)

choreografia: wg Wasilija Wajnonena

przygotowanie i opieka artystyczna:

dr hab. Beata Książkiewicz, prof. UMFC

Eduard Bablidze

Dominika Krysztoforska (dyrektor artystyczna OSB im. R. Turczynowicza)

Chinoiserie

Polina Ivanova | Bona Tolepbergen

(studentki Kazachskiej Narodowej Akademii Choreografii)

choreografia i opieka artystyczna: ad. dr hab. Zofia Rudnicka

Taniec pastuszków

Aleksandra Powichorowska | Natasza Suchocka | Jan Kotlarz

(uczniowie OSB im. Romana Turczynowicza)

choreografia: wg Wasilija Wajnonena

przygotowanie: Izabela Zabłocka

opieka artystyczna: Dominika Krysztoforska

Toot Toot Tootie Toot

studenci II roku Tańca współczesnego:

**Maja Burska | Natalia Chustak | Hubert Kowalczyk |
Magdalena Muszyńska | Zuzanna Rydlewska | Zofia Sówka |
Aleksandra Szalowicz | Wiktoria Szymańska**

oraz studentki Kazachskiej Narodowej Akademii Choreografii:

Polina Ivanova | Bona Tolepbergen

choreografia i opieka artystyczna: dr hab. Andrzej Morawiec, prof. UMFC

MATEUSZ SMOCZYŃSKI

Skrzypek, kompozytor, band-leader, swobodnie poruszający się pomiędzy gatunkami. Jest współzałożycielem Atom String Quartet i New Trio, liderem kwintetu, tworzy duet z wiolonczelistą Stephanem Braunem. Występował na najważniejszych światowych scenach, solo i w zespołach współpracując z artystami takimi jak Branford Marsalis, Rabi Abou-Khalil, Markus Stockhausen, Paquito D’Rivera, Tomasz Stańko, Zbigniew Namysłowski, Bobby McFerrin, Anna Maria Jopek, Leszek Możdżer, czy NDR Big Band. W roli solisty ma na swoim koncie współpracę z najważniejszymi polskimi orkiestrami. W ostatnich latach Mateusz Smoczyński z sukcesem oddaje się kompozycji symfonicznej. Jest autorem pięciu koncertów skrzypcowych z towarzyszeniem orkiestry, w tym: „Adam’s Apple” na skrzypce (2018), *2PiX* na skrzypce i saksofon (2021) wykonanego wspólnie z Branfordem Marsalisem oraz *Fallen Angel* (2022) napisanego dla Janusza Olejniczaka. W swoim dorobku ponad 100 płyt, w tym również album solowy, a także wspólną płytę nagrałą w duecie z Joachimem Kühnem (*Speaking Sound* ACT Music, 2020) uznaną za jeden najważniejszych krążków roku przez magazyn *Downbeat*. W 2024 została wydana jego pierwsza płyta z utworami symfonicznymi *Adam’s Apple* (Warner Music). W latach 2012-2016 Mateusz Smoczyński był członkiem legendarnego amerykańskiego Turtle Island Quartet (zdobywcy dwóch nagród Grammy). Z zespołem tym zagrał ponad sto koncertów na najważniejszych scenach Stanów Zjednoczonych oraz wystąpił gościnnie na nominowanej do Grammy płycie *After Blue* wokalistki Tierney Sutton. Autorska płyta Turtle Island Quartet *Confetti Man* z udziałem Smoczyńskiego została uznana przez National Federation of Music Clubs za najlepsze amerykańskie kameralne nagranie roku. Mateusz Smoczyński jest zwycięzcą II Międzynarodowego Jazzowego Konkursu Skrzypcowego im. Zbigniewa Seiferta. Wielokrotnie uznawany za Skrzypka Jazzowego Roku w rankingu Jazz Top magazynu Jazz Forum. Absolwent Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie Andrzeja Gębskiego. Od 2017 roku prowadzi klasę skrzypiec jazzowych i world music na tej uczelni (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina). Laureat Fryderyka 2025 w kategorii Jazzowy Kompozytor Roku.

Pianista jazzowy, pedagog - profesor doktor habilitowany. Niezwykle uznany muzyk sesyjny. Studiował w Akademii Muzycznej w Krakowie oraz w New England Conservatory of Music w Bostonie. Grał z czołówką polskiej i zagranicznej sceny jazzowej, wspominając choćby Tomasza Stańko, Zbigniewa Namysłowskiego, Dave Liebmana, Andersa Jormina i wielu innych. Jest pianistą w kwartecie Macieja Obary, z którym nagrał 6 albumów w tym trzy *Unloved* (2017), *Three Crowns* (2019) i *Frozen Silence* (2023) wydane przez ECM oraz nagrodzone czterema statuetkami Fryderyk. Z powodzeniem wykonuje muzykę filmową. Współpracuje ze Zbigniewem Preisnerem; specjalnie dla niego kompozytor napisał dziewięć utworów na fortepian solo, które ukazały się na płycie *Twilight* (2019). Niedawno ukazał się kolejny album z muzyką Preisnera zatytułowany *My Life*, zawierający najważniejsze tematy filmowe i inne kompozycje w interpretacji na fortepian solo. Pośród licznych nagrań, znaczące miejsce w dyskografii artysty zajmuje nagrodzony dwoma Fryderykami autorski album *Ravel* (2013), będący jednym z nielicznych opracowań muzyki francuskiego kompozytora w konwencji tria jazzowego. W 2020 r. nakładem ECM ukazała się solowa płyta pianisty (także uhonorowana dwoma Fryderykami) - *Lonely Shadows*, będąca pierwszym w historii solowym albumem polskiego muzyka wydany przez tę prestiżową wytwórnię. Artysta zajmuje się również działalnością dydaktyczną na stanowisku profesora w Akademii Muzycznej w Krakowie, Akademii Muzycznej w Katowicach oraz Krakowskiej Szkole Jazzu i Muzyki Rozrywkowej.

JAKUB CHRENOWICZ

Zastępca Dyrektora ds. Artystycznych i Pierwszy dyrygent Filharmonii Opolskiej im. J. Elsnera, Pierwszy Dyrygent Filharmonii Koszalińskiej im. S. Moniuszki, szef Orkiestry Symfonicznej Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, Kierownik Katedry Dyrygentury Symfonicznej i Operowej Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego, doktor habilitowany, profesor Akademii Muzycznej w Poznaniu. W latach 2010-2012 pełnił funkcję asystenta dyrektora Antoniego Wita w Filharmonii Narodowej w Warszawie. Stanowisko to objął zaraz po ukończeniu z wyróżnieniem Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu w klasie dyrygentury symfoniczno-operowej Jerzego Salwarowskiego. W ramach programu LLP-Erasmus kształcił się także w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst we Frankfurcie n/Menem oraz był stypendystą Accademia Musicale Chigiana, gdzie studiował pod kierunkiem Gianluigiego Gelmetiego. W 2016 roku na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie otrzymał stopień doktora, promotorem doktoratu był prof. Antoni Wit. W roku 2019, również na UMFC, uzyskał stopień doktora habilitowanego. W roku 2016 otrzymał Teatralną Nagrodę Muzyczną im. Jana Kiepury w kategorii Najlepszy Dyrygent. W 2019 został laureatem Medalu Młodej Sztuki Głosu Wielkopolskiego, nagrody przyznawanej wybitnym poznańskim twórcom, którzy nie ukończyli trzydziestego roku życia. Artysta koncertował z takimi zespołami, jak Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Narodowej w Warszawie, Sinfonia Varsovia, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach, Polska Orkiestra Radiowa, Orkiestra Gran Teatre del Liceu, Janačkova Filharmonia w Ostrawie, Brandenburgisches Staatsorchester

we Frankfurcie nad Odrą, Kammerorchester Berlin, Sinfonietta Cracovia, orkiestry Filharmonii Poznańskiej, Krakowskiej, Łódzkiej, Pomorskiej, Bałtyckiej, Śląskiej, Opolskiej i innymi. W sezonie artystycznym 2012/2013 pełnił funkcję pierwszego dyrygenta Opery i Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku. W sezonie artystycznym 2011/2012 Jakub Chrenowicz zadebiutował w TWON w Warszawie, gdzie powierzono mu kierownictwo muzyczne premiery Polskiego Baletu Narodowego *Opowieści biblijne*. W kolejnych sezonach prowadził szereg przedstawień operowych (*Straszny Dwór* Stanisława Moniuszki) i baletowych (*Święto Wiosny* Igora Strawińskiego, *Tańczmy Bacha*, *Perty XX wieku*). W październiku 2013 zadebiutował z orkiestrą i chórem Gran Teatre del Liceu w Barcelonie, podczas przedstawień Polskiego Baletu Narodowego w tym słynnym teatrze. W maju 2015 roku objął kierownictwo muzyczne spektaklu *Casanova* w Warszawie w choreografii Krzysztofa Pastora; był również autorem koncepcji muzycznej tego przedstawienia. Spektakl został wskazany przez redakcję magazynu *Dance Europe* jako jedna z czterech najważniejszych światowych premier baletowych sezonu. Prowadził również przedstawienia w Operze Wrocławskiej (*Halka* S. Moniuszki, *Coppelia* L. Delibes'a, *Giselle* A. Adama) w Teatrze Wielkim w Łodzi (m.in. *Święto wiosny* I. Strawińskiego, *Kzesany* W. Kilara, *Don Kichot* L. Minkusa) oraz Operze Bałtyckiej w Gdańsku (*Straszny Dwór* S. Moniuszki). Występował ze znakomitymi solistami, m.in. z Alexandrem Gavrylyukiem, Daniilem Trifonovem, Julianną Awdiejewą, Dang Thai Sonem, Piotrem Palecznym, Peterem Jablonskim, Kają Danczowską, Soyoung Yoon, Patrickiem Gallois, Jadwigą Rappé, Olgą Pasiecznik, Krzysztofem Jakowiczem, Konstantym Andrzejem Kulką, Tomaszem Strahlem, Bartłomiejem Niziołem, Jakubem Jakowiczem, Łukaszem Długoszem, Szymonem Nehringiem, Leszkiem Możdżerem, Davidem Krakauerem. Dorobek nagraniowy dyrygenta zawiera m.in. CD z prapremierowym nagraniem IX Symfonii Krzysztofa Meyera z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej i Chórem Filharmonii Krakowskiej (DUX), rejestrację *Verklärte Nacht* Schönberga i *Metamorfoz* Straussa z Marcinem Suszyckim i Kameralną Orkiestrą Smyczkową AMP (DUX). Ponadto nagranie Audio-Video *Te Deum* Zbigniewa Kozuba zamówionego na 100-lecie AMP (wyd. AMP), CD z muzyką G. Bacewicz, W. Lutosławskiego, M. Karłowicza, K. Kurpińskiego z Płocką Orkiestrą Symfoniczną (DUX). Ponadto artysta zarejestrował 2 CD oraz DVD z muzyką Witolda Lutosławskiego z Orkiestrą Filharmonii Koszalińskiej (Acte Preadable oraz wyd. FK). Z Orkiestrą AM w Poznaniu nagrał 3 płyty.

PIOTR KOSTRZEWA

Urodzony 17 lipca 1966 roku w Warszawie. Artysta, muzyk, perkusista. Ukończył Zespół Państwowych Szkół Muzycznych I i II stopnia im. Karola Szymanowskiego w Warszawie. Dyplom Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie uzyskał w 1989 roku w klasie perkusji prof. Edwarda Iwickiego. Działalność artystyczną rozpoczął już w czasie studiów, współpracując z orkiestrami Filharmonii Narodowej oraz Teatru Wielkiego. Ma na swoim koncie również współpracę z wieloma teatrami dramatycznymi Warszawy. Od 1993 roku jest kotłistą Orkiestry Sinfonia Varsovia. Przez 30 lat pracy zawodowej zagrał wiele koncertów w kraju i za granicą, wykonując niezwykle bogaty repertuar symfoniczny i kameralny występując w najbardziej prestiżowych salach świata: Carnegie Hall, Theatre de Champs-Élysées, Barbican Center, Teatro Colon, Sidney Opera, współpracując z wielkimi dyrygentami i solistami: Yehudi Menuhin,

Witold Lutostawski, Jacek Kaspszyk, Jan Krenz, Jerzy Maksymiuk, Grzegorz Nowak, Lorin Maazel, Krzysztof Penderecki, Jean Pierre Rampal, Mściśław Rostropowicz, Valery Giergiev, Marc Minkowski, Charles Dutoit, Jerzy Semkow, Martha Argerich, James Galway, Nigel Kennedy, Anne-Sophie Mutter, Nelson Freire, Shlomo Mintz. W jego dorobku znajduje się ponad 200 płyt nagranych z orkiestrą Sinfonia Varsovia dla światowych wytwórni fonograficznych: Decca, Deutsche Gramofon, EMI, Sony, m.in. komplet symfonii Beethovena i Schuberta, uwertury Rossiniego i Mozarta pod dyрекcją Lorda Yehudi Menuhina. Ma na swoim koncie również współpracę jako perkusista rozrywkowy z artystami takimi jak: Ryszard Rynkowski, Piotr Rubik, Zbigniew Namysłowski, Zygmunt Kukła, Janusz Stokłosa, Krzesimir Dębski, Zbigniew Zamachowski, Halina Frąckowiak. Nagrywał również muzykę do ok. 50 filmów, m.in.: *Quo Vadis*, *Ogniem i mieczem*, *Trzy Kolory*, *W pustyni i w puszczy*, *Bitwa Warszawska 1920*. W 2017 roku Piotr Kostrzewa został zaproszony przez René Martina, dyrektora Festiwalu La Folle Journée, do wykonania *Fantazji na dwóch kotlistach* Philipa Glassa. Do współpracy w duecie poprosił Piotra Domańskiego, kotlistę Orkiestry Filharmonii Narodowej. Cztery wykonania tego utworu miały miejsce w Japonii (Niigata/Tokyo), Rosji (Jekaterynburg) oraz w Polsce na Festiwalu Szalone Dni Muzyki. W 2000 roku na zaproszenie Franciszka Wybrańczyka, fundatora, współtworzył Fundację Sinfonia Varsovia, której na początku był członkiem zarządu, następnie wiceprezesem, a od 2007 roku pełni funkcję jej prezesa. Organizacja ta zajmuje się m.in. promocją orkiestry Sinfonia Varsovia, organizacją części jej koncertów, nagrań, a także promowaniem młodych talentów artystycznych. W 2008 roku wraz z zarządem Fundacji powołał do życia Stypendium Artystyczne im. Franciszka Wybrańczyka (fundatora oraz wieloletniego Prezesa Fundacji). Stypendium przeznaczone jest dla wybitnych młodych muzyków – uczniów szkół muzycznych II stopnia regionu mazowieckiego. W 2006 roku rozpoczął ponownie pracę jako nauczyciel gry na perkusji w ZPSM nr 4 im. Karola Szymanowskiego w Warszawie. W tej samej szkole w 2007 roku został opiekunem artystycznym oraz dyrygentem Szymanowski Big Band, z którym nagrał 3 płyty dla firm fonograficznych: CD Accord – Universal Music Polska 2011 (*100% swing*), EMI Polska 2011 (*Pozytywne wibracje 11*), Sony Music Polska 2012 (*Jazz't friends*). Po zakończeniu istnienia Szymanowski Big Band w 2012 roku, powołał do życia nową formację bigbandową w ZPSM Nr 4 – Szymanowski Young Power Big Band, koncertując z nią na wielu festiwalach m.in.: Big Band Festival Nowy Tomyśl oraz Szalone Dni Muzyki. Big band ma na swoim koncie wydanie 3 płyt CD. W 2012 roku został opiekunem i kierownikiem artystycznym Big Bandu UMFC, z którym ma na koncie dwukrotne Grand Prix na Big Band Festiwalu w Nowym Tomyślu (2015, 2017) oraz wiele koncertów na polskich i międzynarodowych festiwalach, m.in. Jazz Jamboree, La Folle Journée (2014, 2017, 2019), Big Band Festival – Siauliai (Litwa 2016). W swoim artystycznym dorobku ma również nagranie 7 płyt z prowadzonym przez siebie big bandem uniwersyteckim. W 2017 roku big band przyjął oficjalną nazwę – Chopin University Big Band. W tym samym roku uzyskał tytuł doktora sztuk muzycznych. Decyzją JM Rektora w styczniu 2019 roku ad. dr Piotr Kostrzewa został powołany na stanowisko Kierownika Zakładu Jazzu i World Music na Wydziale Instrumentalnym UMFC, a w latach 2019-2025 pełnił funkcję Dziekana Wydziału Jazzu i Muzyki Estradowej. W kwietniu 2020 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego, a w 2022 roku został profesorem UMFC.

I skrzypce

Marta Gębska-Wiercińska
Anna Lewandowska
Karolina Wiśniewska
Natalia Kalinowska
Martyna Bogunia
Anastasiia Sereda
Julia Kidoń
Marcelina Rucińska

II skrzypce

Michalina Mikilis
Paulina Macura
Ida Górczyńska
Marta Kaźmierczak
Katarzyna Adamska
Matylda Wojtyńska
Patrycja Urbańska
Bohdan Poliakov
Aleksandra Sulej

altówki

Magdalena Wielgat
Natalia Ilczuk
Barbara Kucharzyk
Mikołaj Kubacki
Julia Skoczylas
Szymon Soszyński

wiolonczele

Artur Mycroft
Tymoteusz Bączkowski
Piotr Gromek
Ignacy Jurek
Zoja Giza
Jana Szumska

kontrabasy

Barbara Sieradzka
Stanisław Dawidziuk
Wang Hao

flety

Sara Prusińska
Zofia Pazdro
Klara Szczepkowska
Joel Bizzarri

oboje

Miłosz Zwoliński
Kamila Pieczerak
Zofia Pons

klarnety

Wiktoria Grajewska
Leon Klimiuk
Franciszka Stopińska

fagoty

Maja Rutkowska
Julia Tsiutsiura

waltornie

Dawid Sokół
Ignacy Adamski
Michał Mocek
Julia Guz

trąbki

Antoni Strahl
Andrzej Frydko

puzony

Dominik Zienkowski
Damian Zienkowski
Cezary Mroczek

tuba

Jakub Laskowski
Martyna Bauer

harfa

Julia Subramanian
Kalina Nowaczek
Maria Łepkowska

czelesta

Weronika Sobolewska

perkusja

Julia Włodarczyk (timp)
Igor Szwej
Mikołaj Podolski

asystenci dyrygenta:

Barbara Siciarek

Maria Szczapa

Antoni Figurski

Aleksander Zwierz dyrektor orkiestry

Julia Włodarczyk inspektor orkiestry

saksofony

Wojciech Łuczniowski - alt
Ester Dvorakova - alt, klarnet, flet
Wiktor Wysocki - tenor, klarnet
Tomasz Orłowski - tenor
Jakub Wydrzyński - baryton

puzony

Stanisław Dołgań
Tadeusz Łazuka
Michał Radziejewski
Hubert Świątkowski

trąbki

Marcin Piechuta
Wojciech Niemyjski
Cezary Sagan
Urszula Ulenberg

Sekcja rytmiczna

Antoni Borycki
Radosław Stojda
Tymoteusz Wójtewicz
Szymon Fróń

REALIZACJA AUDIO-VIDEO

Realizacja wizji

Waldemar Bala
Maciej Grinholc
Dominik Grinwald

Czytanie partytur

Barbara Siciarek

Operatorzy kamer

Vlad Klymenko
Katarzyna Knapińska
Matylda Konopka
Tymoteusz Opiela
Alexander Pająk

Przygotowanie projekcji - Sala Koncertowa

Stanisław Jabłoński
Aleksander Kos-Nowicki
Artur Lubas
Kosma Łoś
Oskar Pastor

Projekcja dźwięku - Sala Szymanowskiego

Kornel Duchaczek
Piotr Duda
Zofia Jarząbek
Marianna Piasecka

Koordinacja technologiczna produkcji

Artur Mitrosz
Dominik Grinwald
Maciej Zadroga

Realizacja nagłośnienia - Sala Koncertowa

Michał Bereza
Anita Palimąka
Aleksandra Żakowska
Jakub Kaczmarczyk
Antoni Cieplik
Franciszek Wiszniewski

Do celu realizacji koncertu użyto prywatnego sprzętu Artura Mitrosza, Kamila Sajewicza i Macieja Zadrogi, za co organizatorzy serdecznie dziękują.

Przygotowanie fortepianu: Wojciech Kuleczka

Realizacja nagrania audio: Zuzanna Wawro, Bartłomiej Dudziński, Jakub Ścisto,
Łukasz Niemancewicz

Opieka dydaktyczna nad nagraniem: as. Bartosz Gardziński

Obsługa sceny: Piotr Kosiński, Jakub Osmański, Barys Halunou

Realizacja światła: Piotr Sochaczewski, Włodzimierz Żukowski

Zapraszamy na następne wydarzenia:

GRUDZIEŃ 2025

18 KONCERT SYMFONICZNY
"Dziadek do orzechów" klasycznie i jazzowo

19 CU Cinema: „Bach – Ein Weihnachtswunder”
reż. Florian Baxmeyer (2024)
(film w oryginalnej wersji językowej z napisami w jęz. angielskim)

STYCZEŃ 2026

7 WŁODEK PAWLIK TRIO
Standards | New Edition

9 WIECZÓR PIEŚNI AZJATYCKICH I EUROPEJSKICH

11 KONCERT KOLĘDOWY

**Szczegółowe informacje o koncertach dostępne w folderze koncertowym
oraz na stronie internetowej Uczelni**

Bilety na koncerty do uzyskania:

- w księgarni Chopin University Press
(pon. 16:00-20:00, wt. 12:00-16:00, śr. 16:00-20:00, czw. 12:00-16:00, pt. 12:00-16:00),
- w biletomacie w hallu wejściowym UMFC,
- online w serwisie [Bilety24.pl](https://bilety24.pl)

Dystrybucja z wyprzedzeniem 2 tygodni, bez możliwości rezerwacji.

BIURO KONCERTOWE UMFC

(22) 2789 235, biuro.koncertowe@chopin.edu.pl

facebook.com/UMFChopin

Opracowanie programu: Biuro Koncertowe